

4 ianuarie – 10 ianuarie

## Din Ierusalim la Babilon

**Textul de memorat:** „Dumnezeu a dat acestor patru tineri știință și pricepere pentru tot felul de scrieri, și înțelepciune; mai ales însă a făcut pe Daniel priceput în toate vedeniile și în toate visele.” (Daniel 1:17)

Biblia nu evită să arate slăbiciunile omenirii căzute. Începând de la Geneza 3, păcătoșenia omului și rezultatele ei nefaste sunt arătate clar. În același timp putem vedea și exemplele celor care au dat dovadă de multă credincioșie față de Dumnezeu, chiar și atunci când li s-au oferit motive puternice să renunțe la credincioșia lor. Unele dintre exemplele de credincioșie cele mai puternice le descoperim în cartea Daniel.

Totuși, când studiem cartea Daniel, să nu uităm că adevăratul erou al acestei cărți este Dumnezeu. Suntem obișnuiți cu istorisiri în care este evidențiată credincioșia lui Daniel și a tovarășilor lui și poate că uităm să înălțăm credincioșia Celui care i-a călăuzit și i-a susținut pe acești patru tineri în confruntarea lor cu puterea și farmecul Imperiului Babilonian. Provocarea este suficient de mare să fii credincios în țara ta, acolo unde trăiești, și cu mult mai mare când te confrunți cu presiunea unei țări străine, a unei alte culturi și a unei religii diferite. Dar acești oameni credincioși au înfruntat situațiile grele și au învins deoarece, la fel ca apostolul Pavel, știau „în cine au crezut” (2 Timotei 1:12) și se încredeau în El.

### Duminică, 5 ianuarie – Suveranitatea lui Dumnezeu

La prima vedere, cartea Daniel începe într-o notă sumbră, a înfrângerii, Iuda capitulase în fața lui Nebucadnețar și vasele de la templu fuseseră duse din Ierusalim în ținutul Șinear. Cuvântul *Șinear* apare în Biblie în Geneza 11:2, denumind locul unde a fost ridicat Turnul Babei. Numele Șinear are o rezonanță negativă pentru cititorii Bibliei, făcând referire la un proiect făcut pentru a-L sfida pe Dumnezeu. Deși constructorii Turnului Babei nu au reușit să ajungă până la cer, aparențele sugerau că Nebucadnețar și zeii lui – din ținutul Șinear – avuseseră mai multă putere decât Dumnezeul lui Israel.

Totuși primele versete din Daniel ne spun clar că înfrângerea Ierusalimului nu poate fi pusă pe seama puterii mai mari a împăratului Babilonului - cetatea a fost cucerită pentru că „Domnul a dat în mâinile lui [Nebucadnețar] pe Ioiachim, împăratul lui Iuda” (Daniel 1:2). Cu mult înainte, Dumnezeu spusese că, dacă poporul Său îl va uita și va încălca legământul, El îl va trimite ca rob într-o țară străină. Astfel, Daniel știa că în spatele puterii militare a Babilonului, Dumnezeul cerului conducea cursul istoriei. Această viziune clară asupra suveranității lui Dumnezeu i-a susținut pe acești tineri și le-a dat puterea și curajul de a înfrunța ispitele și presiunile Imperiului Babilonian.

#### **1. De ce a dat Dumnezeu țara lui Iuda și Ierusalimul în mâinile babilonienilor? 2 împărați 21:10-16; 2 împărați 24:18-20; Ieremia 3:13**

În confruntarea cu provocările secolului XXI, noi trebuie să prindem din nou acea percepție despre Dumnezeu atât de clar arătată în cartea Daniel. Aici vedem că Dumnezeul căruia îi slujim nu este numai forța din spatele istoriei, prin suveranitatea Sa, ci El este cel care intervine plin de milă în viața poporului Său pentru a-i oferi ajutorul esențial în timp de nevoie. Dumnezeu va face și pentru copiii Săi din timpul sfârșitului ce a făcut pentru robii evrei, indiferent cât de multe atacuri vor veni asupra lor și asupra credinței lor.

***Cu ce probleme te confrunți acum în credința ta – din afară, din interiorul bisericii sau din cauza propriilor defecte de caracter? Cum poți să le faci față?***

## Luni, 6 ianuarie – Credința pusă la probă

### 2. Ce presiuni au fost exercitate asupra acestor tineri pentru a se conforma obiceiurilor și regulilor de la curte? Daniel 1

Ajunși în Babilon, acești patru tineri s-au confruntat cu cea mai puternică încercare a credinței și a convingerilor lor: au fost aleși să primească o instruire specială pentru a-i sluji împăratului. Adesea, în vechime, împărații îi recrutau pe cei mai buni dintre robi pentru a sluji în palatul lor, fiindu-le credincioși împăratului și zeilor imperiului în care se aflau. Întregul proces de instruire avea ca scop să-i îndoctrineze, să-i convertească și să le schimbe chiar viziunea asupra lumii. Ca parte a acestui proces, robii evrei au primit nume noi. Aceasta însemna schimbarea stăpânului și a destinului. Astfel babilonienii intenționau să exercite autoritate asupra acestor robi și să îi oblige să asimileze valorile și cultura Babilonului. Numele lor, care îndreptau atenția spre Dumnezeul lui Israel, au fost înlocuite cu nume care onorau zeitățile păgâne. Mai mult, împăratul a hotărât ca tinerii aceștia să mănânce la masa lui. În Antichitate, a mânca la masa împăratului avea implicații profunde. Însemna loialitate totală față de împărat și reflecta dependența de el. Deoarece hrana era de obicei închinată zeului sau zeilor imperiului, consumarea ei avea și o semnificație religioasă. Însemna acceptarea sistemului de închinare al împăratului și participarea la închinare.

Daniel și prietenii lui erau într-o situație dificilă. Ca să îi rămână credincioși lui Dumnezeu și să supraviețuiască puterii covârșitoare a sistemului imperial era nevoie de o minune. Pentru a complica și mai mult lucrurile, însăși cetatea Babilonului era o expresie monumentală a realizării umane. Frumusețea arhitecturală a templelor babiloniene, grădinile suspendate și Eufratul care străbătea cetatea ofereau o ilustrare a puterii inegalabile și a slavei. Lui Daniel și tovarășilor lui le era oferită ocazia de promovare și șansa de a se bucura de beneficiile și prosperitatea acestui sistem. Ei puteau alege să nu mai fie niște robi, ci funcționari imperiali. Oare își vor compromite ei principiile pentru a pași pe calea strălucitoare a gloriei?

*Cum ar fi putut scuza acești tineri decizia de a-și compromite convingerile? În ce fel te poți confrunța și tu acum cu încercări asemănătoare sau poate mai subtile?*

## Marti, 7 ianuarie – O hotărâre de neclintit

### 3. Pe lângă exercitarea liberului-arbitru și intervenția lui Dumnezeu, ce principiu important mai vedem aici? Daniel 1:7-20

Se pare că cei patru robi evrei nu s-au opus numelor babiloniene. Probabil că nu puteau face nimic în această privință, în afară de a folosi numele lor ebraice între ei. Dar referitor la mâncarea și vinul de la masa împăratului puteau alege să le consume sau nu. Astfel, liberul-arbitru al celor patru bărbați a fost foarte important aici.

Totuși, dacă o căpetenie putea să le schimbe numele, atunci le putea schimba și meniul. Există două posibile motive pentru care cei patru au refuzat să mănânce de la masa împăratului.

În primul rând, bucatele de la masa împăratului conțineau carne necurată (Leviticul 11). În al doilea rând, mâncarea era mai întâi oferită ca hrană chipului zeului și apoi trimisă împăratului pentru a fi consumată. Astfel, când a spus clar, fără a recurge la subterfugii sau înșelătorii, că cererea lui avea în spate o motivație religioasă, adică hrana de la palat i-ar fi spurcat pe el și pe prietenii lui (Daniel 1:8), Daniel a dat dovadă de mult curaj.

Dacă analizăm interacțiunea dintre Daniel și căpetenia famenilor ies în evidență câteva puncte importante. În primul rând, Daniel a părut să înțeleagă foarte bine postura dificilă în care era căpetenia famenilor, așa că i-a propus un test. Zece zile în care să consume altă hrană îi erau suficiente pentru a demonstra beneficiile alimentației și, astfel, să îi liniștească temerile acestuia. În al doilea rând, siguranța lui Daniel că rezultatul avea să fie pozitiv într-un timp atât de scurt se baza pe încrederea lui deplină în Dumnezeu. În al treilea rând, alegerea unei alimentații cu zarzavaturi și apă ne îndreaptă gândul spre hrana dată de

Dumnezeu omenirii la creațiune (Geneza 1:29), factor care, probabil, a influențat alegerea lui Daniel. Ce ar putea fi mai bun decât alimentația dată de Dumnezeu chiar la început?

***Ce atitudine a lui Daniel a deschis calea pentru ca Dumnezeu să acționeze (Daniel 1:9)? Ce putem învăța despre importanța alegerilor? Ce impact ar trebui să aibă încrederea noastră în Dumnezeu asupra alegerilor noastre?***

## **Miercuri, 8 ianuarie – Fără cusur și înțelepți**

Daniel și prietenii lui au fost aleși să-i slujească împăratului deoarece se potriveau profilului stabilit de Nebucadnețar. Acesta cerea ca famenii să fie „fără cusur” și „frumoși la chip” (Daniel 1:4). Este interesant de observat că jertfele și cei care slujeau în sanctuar trebuiau să fie „fără cusur” (Leviticul 22:17-25; 21:16-24). Împăratul Babilonului se pare că avea cerințe asemănătoare pentru cei care slujeau în palatul lui.

### **4. Ce ne spun versetele de mai jos despre cum putem rămâne credincioși în orice ispită? Galateni 2:19,20; Matei 16:24-26; 2 Corinteni 4:17**

Dumnezeu a onorat credințioșii celor patru robi evrei și, la sfârșitul celor zece zile de probă, ei arătau mai sănătoși și mai bine hrăniți decât cei care mâncau de la masa împăratului. Domnul le-a dat slujitorilor Lui „știință și pricepere pentru tot felul de scrieri” și, în special pe Daniel, l-a făcut „priceput în toate vedeniile și în toate visele” (Daniel 1:17). Acest dar urma să aibă un rol semnificativ în lucrarea lui profetică.

Așa cum a onorat credința slujitorilor Săi la curtea babiloniană, Dumnezeu ne dă și nouă înțelepciune când ne confruntăm cu provocările acestei lumi. Din experiența lui Daniel și a prietenilor lui învățăm că este posibil să rămâi nemânjit de elementele corupătoare ale societății. De asemenea, învățăm că nu trebuie să ne izolăm de societate și de viața culturală pentru a-l sluji lui Dumnezeu. Daniel și prietenii lui nu doar că au trăit în mijlocul unei societăți care avea la bază minciuni, erezii și mituri, ci au fost educați în acele minciuni, erezii și mituri. Și totuși au rămas credincioși.

***Indiferent de locul în care trăim, Domnul așteaptă ca noi să rămânem credincioși în mijlocul influențelor culturale și sociale care sunt contrare credinței noastre. Identifică influențele negative care te înconjoară și întreabă-te: Cât de bine reușesc să le biruiesc?***

## **Joi, 9 ianuarie – Testul final**

### **5. Care este motivul biruinței celor patru tineri? Daniel 1:17-21; Iov 38:36; Proverbele 2:6; Iacov 1:5**

După trei ani de instruire în „Universitatea Babilonului”, cei patru evrei au fost aduși înaintea împăratului pentru testul final. Ei nu doar că au fost mai sănătoși decât ceilalți învățați, ci i-au întrecut în știință și înțelepciune. Cei patru au fost angajați de îndată să îi slujească împăratului. Să nu uităm că această „știință și înțelepciune” cu siguranță că avea și elemente păgâne în ea. Totuși ei au învățat și, evident, au învățat foarte bine, chiar dacă nu credeau în așa ceva.

Probabil Nebucadnețar credea că această realizare se datora și alimentației oferite de el la palat, și programului de instruire urmat de cei patru tineri. Totuși Daniel și prietenii lui știau, iar relatarea biblică ne arată clar, că rezultatele lor superioare nu se datorau sistemului babilonian. Totul venea de la Dumnezeu. Ce exemplu puternic, care ne arată ce poate face Dumnezeu pentru cei care se încred în El! Nu ar trebui să ne temem de puterea covârșitoare a presei, a guvernelor și a altor instituții care pot amenința să ne distrugă identitatea de copii ai lui Dumnezeu. Dacă ne punem încrederea în Dumnezeu, putem fi siguri că El ne va susține în momentele dificile și ne va păzi în orice situație. Important este să facem alegeri corecte când ne este amenințată credința.

În Daniel 1 putem găsi câteva lecții importante despre Dumnezeu: (1) El Se află la cârma istoriei. (2) El dă înțelepciune pentru ca noi să putem naviga în mediul ostil al culturii și societății. (3) Domnul îi onorează pe cei care se încred în El cu toată inima lor și o dovedesc și prin stilul de viață.

Acest capitol se încheie cu afirmația: „Așa a dus-o Daniel până în anul întâi al împăratului Cyrus” (Daniel 1:21). Menționarea lui Cyrus aici este importantă, pentru că oferă o rază de speranță în experiența lor de robie. Cyrus a fost ales de Dumnezeu să elibereze poporul Său și să îi permită să se întoarcă în Ierusalim. Deși începe vorbind despre înfrângere și exil, capitolul se încheie cu o licărire de speranță pentru întoarcerea acasă. Acesta este Dumnezeu nostru: chiar și în cele mai grele momente ale vieții noastre, El deschide întotdeauna o fereastră de speranță ca să putem vedea slava și bucuria care se ascund dincolo de suferință și durere.

## Vineri, 10 ianuarie – Un gând de încheiere

„În Babilon, Daniel și tovarășii săi au fost, în tinerețea lor, numai în mod aparent ceva mai favorizați de soartă decât a fost Iosif în Egipt în anii de început ai vieții sale; cu toate acestea, ei au fost supuși la teste ale caracterului nu mai puțin severe. De la simplitatea căminului lor din Iudeea, acești tineri de descendență regală au fost duși în cel mai mare oraș, la curtea celui mai mare monarh, și au fost aleși să fie educați pentru a fi în slujba specială a împăratului. Puternice au fost ispitele care i-au înconjurat în acea curte stricată și luxoasă. Faptul că ei, închinătorii lui Iehova, erau prizonieri în Babilon, că vasele locașului lui Dumnezeu fuseseră puse în templul zeilor Babilonului, că împăratul lui Israel era el însuși prizonier în mâinile babilonienilor-toate acestea erau amintite cu orgoliu de învingători, ca o dovadă că religia și obiceiurile lor erau superioare religiei și obiceiurilor evreilor. În aceste împrejurări, tocmai prin umilirea pe care Israel o atrăsese asupra sa din cauză că se îndepărtase de poruncile Sale, Dumnezeu i-a dat Babilonului dovezi ale supremației Lui, dovezi privind sfințenia cerințelor Sale și urmarea sigură a ascultării. Și mărturia a fost dată în singurul mod în care se putea face aceasta, prin aceia care și-au păstrat neclintită loialitatea față de El.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 54

## STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA *EVANGHELIZARE*

### **Biblia: Iov 6-12**

1. Ce mângâiere, ce bucurie spunea Iov că îi va rămâne în durerile sale?
2. Cine și cui îi adresează cuvintele: „Nu știu să te fi cunoscut vreodată”?
3. Ce anume considera Iov că aleargă mai iute decât un alergător?
4. La cine, dintre oameni, considera Iov că se găsește înțelepciunea?

### **Evanghelizare, subcapitolul „Înviorarea spirituală și organizarea bisericii pentru slujire”**

5. De unde a avut Ellen G. White planul organizării de mici grupe, ca temelie a efortului misionar?